

Prezența umană pe actualul teritoriu al Franței datează încă de acum 1.800.000 de ani. De-a lungul timpului s-au dezvoltat o serie de culturi, printre cele mai cunoscute fiind cea de la Lascaux, fiind datată la 15.000 de ani î.Hr. La începutul secolului al IX-lea în regiune apar galii, un trib de origine celtică.

Frontierele Franței moderne se suprapun aproape perfect cu cele ale vechiului teritoriu al Galiei, locuit de către gali. Galia a fost cucerită de către romani în sec. I d.Hr.

Începând din secolul al IV-lea d.Hr., frontiera estică a Galiei, de-a lungul Rinului a fost străpunsă de triburi germanice, în principal de către franci, populație de la care a derivat vechiul nume de Francia. Denumirea modernă, Franța, derivă din denumirea domeniului feudal al Capetienilor, din jurul Parisului.

Cea mai mare parte din regiunile care formează Franța actuală, au fost aduse sub un conducător unic de către Clovis I în anul 507.

După moartea lui Carol cel Mare, imperiului Franc este divizat în 3 entități statale: Francia Orientală, Francia Occidentală și între ele efemera Lotharingia. Partea orientală corespunde entității statale care a devenit mai târziu Germania, pe când cea occidentală corespunde Franței. Din anul 842, prin Juramintele de la Strasbourg, datează prima atestare a folosirii a două limbi diferite de o parte și de alta a Rinului (germana și romana lingua, protofranceza). Acest text este considerat a cuprinde actul fondator al Franței și al Germaniei.

În anul 987, Hugo Capet, Duce de Franța și Conte de Paris, a fost ales rege al Franței și a fondat o nouă dinastie. Capetienii au condus Franța până în 1792, când Revoluția franceză a pus bazele unei republici, într-o perioadă de schimbări radicale începute pe 14 iulie 1789, o dată cu căderea Bastiliei.

Ziua de 14 iulie are o semnificatie deosebita pentru francezi, dupa ce in 1789 populatia Parisului a luat cu asalt vechea fortareata a Bastiliei, devenita inchisoare regala si considerata un simbol al absolutismului.

Ca urmare a acestui eveniment, 14 iulie a devenit Ziua Frantei sau "Sarbatoreea Federatiei", asa cum a fost atunci numita, si a fost sarbatorita pentru prima data pe 14 iulie 1790, cand Franta a devenit, pentru scurta vreme, monarhie constitutionala. Acesta a reprezentat singurul moment dintr-o perioada de 90 de ani in care caderea Bastiliei a fost aminitita public.

Timp de aproape un secol, ziua de 14 iulie nu a fost luata in seama. A devenit cu adevarat sarbatoare nationala abia in 1880, sub a Treia Republica. La acea vreme, aceasta sarbatoare trebuia sa construiasca o noua imagine nationala, in jurul simbolului republican. Pe 21 mai 1880, Benjamin Raspail a propus un proiect de lege in urma caruia Republica Franceza urma sa adopte ca sarbatoare nationala ziua de 14 iulie. Legea, semната de catre 64 de deputati, a fost votata in unanimitate de Adunarea Nationala pe 8 iunie si de Senat pe 29 iunie, fiind promulgata pe 6 iulie 1880.

In 1880, ministrul de Interne francez s-a asigurat ca aceasta zi va fi sarbatorita cu mare fast. O parada militara a avut loc pe hipodromul Longchamp, unde au fost prezenti 300.000 de spectatori. La parada a participat si presedintele Jules Grevy. Parada militara, inspirata de parada garzii federale din 1790, are loc si astazi de ziua nationala.

sursa: www.ziare.com